

List učenika OŠ Josipovac

KARAŠICA

Godina 9., broj 9, veljača 2004.

Ljubav je neizmjerljivo važna

U OVOM BROJU:

*ZNANJEM PROTIV DROGE
O ZAJEDNICI CENACOLO
LEGENDARNI ČIKA FRANJO
NEZABORAVNA PUTOVANJA
SUSRETI S PISCIMA*

*MIROSLAV ŠKORO
IZ NAŠEG MJESTA
LUCIJA I IGOR
SPORT
STRIP*

KARAŠICA

List učenika OŠ
Josipovac

Izdavač:
OŠ Josipovac
31221 Josipovac, Osječka 77a
tel./fax: 031/355 688

Za izdavača:
Lovorka Kuduz, ravnateljica

Odgovorna urednica i
lektorica:
Mirjana Kraljić, prof.

Glavna urednica:
Tihana Rudež

Uredništvo:
Ana Hlatki, Sara Horvat (5.a),
Ivona Grepo, Mihaela Teni
(7.a), Martina Slivonja,
Katarina Morel, Ana Zubčić,
Matea Škorić, Dubravka Terzić,
Martina Ranogajec (7.b),
Tihana Rudež, Katarina
Makar, Janja Kljajić, Ines
Kiseljak (8.a), Andrea Marić,
Mirna Pokorić, Brajana Đurić
i Josipa Roguljić (8.b)
Snježana Glavaš, Mirjana
Vukelić i Jadranka Husić
(nastavnice)

Fotografirali:
Brajana Đurić, Andrea Marić i
još neki

Tisak:
ŽELJA PRINT, Osijek

UVODNIK

Dragi naši!

Kao što i sami možete vidjeti, ove smo godine malo uranili. No to, nadamo se, nije utjecalo na kvalitetu i raznolikost tema o kojima smo pisali u ovom broju Karašice.

Budući da smo za ovaj broj imali znatno manje vremena, "naradili" smo se samo tako. Trebalo je pohvatati sve zanimljive (i one ne tako zanimljive) događaje...

Za vas smo odabrali samo najbolje! Ove smo godine obišli mnoga mjesta: bili smo u školi u prirodi u Malom Lošinj i Orahovici, na maturalcu u Primorju, te na izletu u metropoli Zagrebu; posjetili smo Dom za nezbrinutu djecu "Klasje" i Zajednicu "Cenacolo" u Šarengradu; sudjelovali u raznim projektima, a kao šećer na kraju, "ulovili" popularnog pjevača Miroslava Škoru i dobili ekskluzivan intervju...

Ali ni to nije sve! Još pregršt tema možete pronaći u ovom, devetom po redu, broju Karašice!

Nadamo se da ćete uživati u čitanju kao što smo mi u pisanju!

Vaše uredništvo

SADRŽAJ

3. PROJEKT U NAŠOJ ŠKOLI
4. OD SADA VIŠE VREMENA
5. ZAJEDNICA CENACOLO
- 6-7. DOMAR ČIKA FRANJO
- 8-9. NOVA LICA U ŠKOLI
10. POSJET ŠTIČENICIMA DOMA "KLASJE"

11. EUROPSKI DAN JEZIKA - ŠKOLA U PRIRODI
12. EKO STRANICA - JEDAN DAN U METROPOLI
13. SVJETSKI DAN HRANE - PRVI DAN JESENI
14. DOBRODOŠLICA BOŽICU
15. DAN KAD SMO SE SUSRELI S PISCIMA
16. NEZABORAVNA PUTOVANJA
17. BILI SMO NA EKSKURZIJI
18. VIJESTI O UČITELJIMA - NAŠA TETA KUCHARICA
19. LITERARNI I LIKOVNI RADOVI
20. KONCERT MIROSLAVA ŠKORE

21. STORY SUPER NOVA
22. U SPOMEN
23. IZ NAŠEG NAŠEG MJESTA
24. RAZGOVOR S NAŠIM ISTAKNUTIM UČENICIMA
- 25.-26. SPORT
27. FRANCUSKI KRUG NA OKO - (strip)
28. LJUBAV POD POVEĆALOM - (foto strip)

Znanjem protiv droge

U okviru "Mjeseca borbe protiv ovisnosti" realiziran je u našoj školi projekt "Znanjem protiv droge".

Projekt je namijenjen učenicima sedmih i osmih razreda, njihovim roditeljima te učiteljima naše škole. Osmislila ga je i realizirala učiteljica Lidija Galović, učenici osmih razreda i članovi novinarske skupine. Projekt je zamišljen u pet koraka:

- teorijski dio:

obuhvaćao je prikupljanje materijala o drogi, najčešće konzumiranim drogama, djelovanju i zdravstvenim posljedicama, a trajao je od 28. 10. do 3. 11. 2003.

- izrada plakata i uređivanje panoa:

učenici 8.a razreda na temelju prikupljenih materijala osmišljavaju i izrađuju plakate koji najavljuju i pozivaju na predavanja za učenike i roditelje te uređuju panoe u učionici hrvatskog jezika u kojoj će najavljena predavanja biti održana (vrijeme aktivnosti od 4. do 7. 11. 2003).

- predavanje za učenike sedmih i osmih razreda

10. 11. 2003. gospodin Darko Muženjak, djelatnik MUP-a, održao je predavanje na kojem je težište bilo na interpretaciji zakonskih odredbi zlorabom droge. Gospodin Muženjak darovao je našoj školi 5 testova za otkrivanje droge u urinu.

- predavanje za roditelje učenika sedmih i osmih razreda i djelatnike škole

15. 12. 2003. zanimljivo i korisno predavanje održali su gospodin Darko Muženjak, velečasni Ivan Jurić, duhovnik u Zajednici "Cenacolo" u Šarengradu, trojica momaka iz Zajednice te majka dvojice liječenih narkomana.

Cilj predavanja je bio osvijetliti problem droge sa zakonskog, vjerskog i obiteljskog aspekta, te aspekta osobnog, proživljenog iskustva.

- posjet Zajednici "Cenacolo" u Šarengradu

Svi djelatnici naše škole sudjelovali su u akciji prikupljanja hrane, higijenskih potrepština i odjeće namijenjene potrebama članova Komune.

U posjet Komuni krenuli su učitelji, pojedini roditelji i učenici osmih razreda te članovi novinarske skupine.

Cilj posjeta bio je upoznati način života u Komuni, spoznati pogubnost droge i njezinih učinaka na onoga tko je konzumira, na obitelj i širu zajednicu.

U Zajednici su nas toplo primili i počastili nas čajem i kolačima. U neposrednom razgovoru sa članovima Zajednice saznali smo njihov dnevni raspored, obveze i zaduženja.

Svaki član ima točno određene dužnosti koje mora obaviti. Sve aktivnosti započinju i završavaju molitvom. U molitvi i međusobnom iskrenom razgovoru traže i nalaze snagu, utjehu i nadu.

U povratku smo posjetili Vukovarsko groblje.

Lidija Galović, prof

Od sada više vremena

Od početka ove školske godine na inicijativu gospođe ravnateljice Lovorke Kuduz, počeli smo raditi u jednoj smjeni. Ali zbog prostornih ograničenja, odnosno manjka učionica, nije bilo moguće organizirati nastavu za sve razredne odjele. Učenici predmetne nastave (od 5. do 8. razreda) sada pohađaju nastavu samo u jutarnjoj smjeni, dok učenici razredne nastave i dalje mijenjaju smjenu pohađajući nastavu jedan tjedan u jutarnjoj, a jedan u popodnevnoj smjeni. Termin početka poslijepodnevne smjene također je izmijenjen tako da umjesto u 14 sati nastava počinje u 13 i 10 sati.

Nakon četiri mjeseca takvog načina rada proveli smo anketu u suradnji s pedagoginjom škole Miljenkom Jakelić. Željeli smo saznati mišljenja učitelja i učenika (dio učenika viših razreda A odjeljenja), o tomu kako je rad u jednoj smjeni utjecao na rezultate rada, na slobodno vrijeme te čime su zadovoljniji, odnosno nezadovoljniji u novim uvjetima.

Vrlo slična anketa bit će upućena roditeljima na roditeljskim sastancima.

Osim OŠ Josipovac sa radom u jednoj smjeni krenuli su učenici i djelatnici OŠ Augusta Šenoa i OŠ Franje Krežme, koje imaju podjednak broj učenika kao naša.

Rezultati ankete su sljedeći:

Odgovara li ti rad u jednoj smjeni?

	5. razr.	6. razr.	7. razr.	8. razr.	
DA	84.2	91.7	93.8	95.5	%
NE	15.8	8.3	6.2	4.5	%

Što najčešće radiš popodne?

Učim, igram se, pišem zadaću, idem na trening, sviram, gledam TV, igram igrice na kompjutoru, odmaram se, čitam časopise...

Misliš li da će rad u jednoj smjeni utjecati na tvoj uspjeh u školi?

	5. razr.	6. razr.	7. razr.	8. razr.	
DA	78.9	50	18.8	50	%
NE	21.1	50	81.2	50	%

Kako?

Bolje ću učiti, imam ću više vremena za učenje, nisam umoran, ne mogu se naspavati ni učiti, teže ću učiti, neispavan sam, a ako spavam nemam vremena za učenje

Dolaziš li na neke aktivnosti popodne?

	5. razr.	6. razr.	7. razr.	8. razr.	
DA	52.6	91.7	81.2	72.7	
NE	47.4	8.3	18.8	27.3	

Na koje?

Na dramsku, dopunsku, nogomet, vjeronauk, rukomet, zbor, karate, informatiku, prirodnjake, njemački, recitatore, hrvatski, povjesničare, košarku, kemiju, odbojku, engleski

Kako novi "ritam" rada utječe na život u tvojoj obitelji?

Više sam s roditeljima, ne utječe, manje sam s roditeljima, jedan tjedan sam s roditeljima u smjeni a jedan ne, isto je kao prije, pozitivno, svi su zadovoljni

Čime si posebno zadovoljan u radu u jednoj smjeni?

Imam više vremena, više sam kod kuće, mogu se družiti s drugom smjenom, imam više aktivnosti, svi smo zajedno u smjeni pa sklapamo nova prijateljstva, ne moramo po mraku kući, više se družim s prijateljima

Čime nisi zadovoljan?

Idemo ujutro u školu i ne možemo biti s roditeljima, idemo stalno ujutro u školu, rano se budim, puno nas je u školi, gužva

je na hodnicima, 7. razred dežura na katu, gužva je za vrijeme užine

Tvoja konačna ocjena rada u jednoj smjeni?

	5. razr.	6. razr.	7. razr.	8. razr.	
POVOLJNA	68.4	66.7	43.8	77.3	%
IMA TEŠKOĆA, ALI JE PREDNOST VEĆA	26.3	33.3	43.8	18.2	%
VRATITINA STARO	5.3	0	12.4	4.5	%

Jeste li osobno bili za to da se uvede rad u jedno smjeni?

DA	100 %
NE	0 %

Zašto?

- čini mi se da je to normalniji ritam rada
- više je slobodnog vremena i lakše je organizirati određene aktivnosti, djeca su odmornija
- rad je učinkovitiji, djeca su odmornija i aktivnija
- zbog rada vrtića
- tijekom prijedpodneva veća je i kvalitetnija učinkovitost u radu, posebice kod učenika
- tijekom prijedpodneva je znatno bolja pozornost kod učenika za rad

Je li rad u jednoj smjeni dodatno opteretio učenike?

DA	0 %
NE	100 %
NE ZNAM	0 %

Kakve rezultate očekujete u učenju i radu učenika ove školske godine?

BOLJE	77.8 %
ISTE	22.2 %
LOŠIJE	0 %

Kako se vaš osobni i obiteljski "ritam" prilagodio radu u jednoj smjeni?

- više vremena za pripremanje, više slobodnog vremena
- odlično
- nije bilo nikakvih problema
- više slobodnog vremena
- jako dobro

Jeste li zbog uvođenja rada u jednoj smjeni imali teškoća u nastavi svoga predmeta?

DA	0 %
NE	100 %

Od vaših osobnih očekivanja što se ostvarilo u jednoj smjeni?

- sve
- učenici su doista spremniji za rad, pozornost je veća
- djeca su odmornija, suradnja je bolja, rezultati rada u prijedpodnevnoj smjeni su bolji
- svaki dan sam na raspolaganju svom razredu
- učenici su motiviraniji, zadovoljniji
- bolji su rezultati usvojenosti sadržaja, bolja je koncentracija učenika
- djeca se više družu, lakše je organizirati različite akcije
- bolja je koncentracija i bolja uključenost u nastavni proces

Vaša konačna ocjena rada u jednoj smjeni:

POVOLJNA	77.8 %
IMA TEŠKOĆA, ALI JE PREDNOST VEĆA	22.2 %
VRATITINA STARO	0 %

U ZAJEDNICI SU SVI UPUĆENI JEDNI NA DRUGE

- U vrijeme dok se drogirao nije se baš mollo, iako je iz katoličke obitelji
- Svaka osoba koja dođe u Zajednicu dobije svog Anđela čuvara koji pazi na njega 24 sata dnevno

U ponedjeljak, 22. siječnja 2004. godine nas tri novinarkе krenule smo zajedno sa nastavnicima, ravnateljicom te nekoliko roditelja i učenika autobusom u posjet Zajednici "Cenacolo" u Šarengradu. Polazak je bio u 10 sati. U Zajednicu smo stigli oko 11.30 sati.

Mladići su nas srdačno dočekali. Uveli su nas u malu kapelicu koju sami oslikavaju, i tu nas upoznali sa svojim načinom života. U Zajednici ih je četrdesetak. Čuli smo priče o njihovim sudbinama, o putu u ponor droge i kriminala. Kod svakog od njih priča je slična, a opet različita. Tko je kada uzeo drogu prvi put i zašto, koliko dugo se odrastao, koji su bili razlozi za odlazak u svijet droge te put odvikavanja i "ponovnog rođenja" - sve su to pitanja na koja su nam odgovarali ti mladići. Svaki je imao svoju priču. Jedna me se posebno dojmila.

"BIO SAM GRUBA, AROGANTNA I BEZOSJEĆAJNA OSOBA"

O svome životu pričao nam je Tomislav iz Zagreba. Tomislav je rastao uz majku koja je bila vrlo brižna. Bio je tih, sramežljiv dječak. Nije se usuđivao započinjati razgovor s ljudima koje ne poznaje. Osjećao se odbačeno i napušteno. Spas je našao u društvu problematičnih učenika, koji su ga privukli u svoje carstvo. Počeo je piti i pušiti. Osjećao je da je postao netko. Zatim je počeo pušiti marihuanu. Nakon jointa osjećao se jak, nepobjediv, superioran. Bio je sasvim druga osoba grub, arogantan, bezosjećajan. Nitko mu ništa nije mogao. I prema majci je postao iznimno grub. Što god bi ona rekla, samo bi ju naglo presjekao, vikao bi na nju.

Ponašanje mu je općenito bilo vrlo agresivno. A sam kaže da je njegova mama najbolje stvorenje na svijetu. Jako je dobra.

Na pitanje kako roditelji mogu uočiti da im se dijete drogira, rekao je da se to vidi po izgledu i po ponašanju. Dijete je nemirno, agresivno, grubo. Najsigurnije je u slučaju bilo kakve sumnje kupiti u ljekarni test za drogu i provjeriti. Rezultati testa razjasne sve.

U vrijeme dok se drogirao nije se baš molio, iako je iz katoličke obitelji, a sada mu je najljepše kada ide na misu. Pojasnio nam je ulogu Anđela čuvara. Svaka osoba koja dođe u Zajednicu dobije svog Anđela čuvara koji pazi na njega 24 sata dnevno. Kada ustaje u 2 sata u noći, Anđeo ustaje s njim i prati ga, čuva da ne posrne. To traje otprilike tri mjeseca.

ŽIVIMO OD SVOGA RADA

Duljina boravka u Zajednici ovisi o samoj osobi. Traje otprilike tri godine, ali odlazi samo onaj koji je spreman suočiti se s vanjskim svijetom.

U Šarengradu, u Zajednici, mladići uzgajaju domaće životinje: svinje, krave, ovce... Uz pomoć mještana, s kojima se dobro slažu, održavaju svoju

vrst, gospodarske zgrade (svinjac, staju). Već treću godinu obavljaju svinjokolju u kojoj im pomažu susjedi, te u vlastitim pušnicama suše svoje proizvode.

Vole rad s drvetom tako da su oblikovali drveni križ i lutke za jaslice.

Pripadnici Zajednice ustaju u šest sati. Nakon jutarnjih molitvi (mole 1. i 2. krunicu), čitanja Biblije, doručka počinje im radni dan. Žive isključivo od svoga rada. Od 17.30 h do 18 h mole za časnu sestru Elviru koja je pokretač i osnivač Zajednice. Slijedi pranje a potom idu u kapelicu moliti 3. krunicu. Nakon toga je večera, te slobodno vrijeme. Na počinak odlaze u 22 sata.

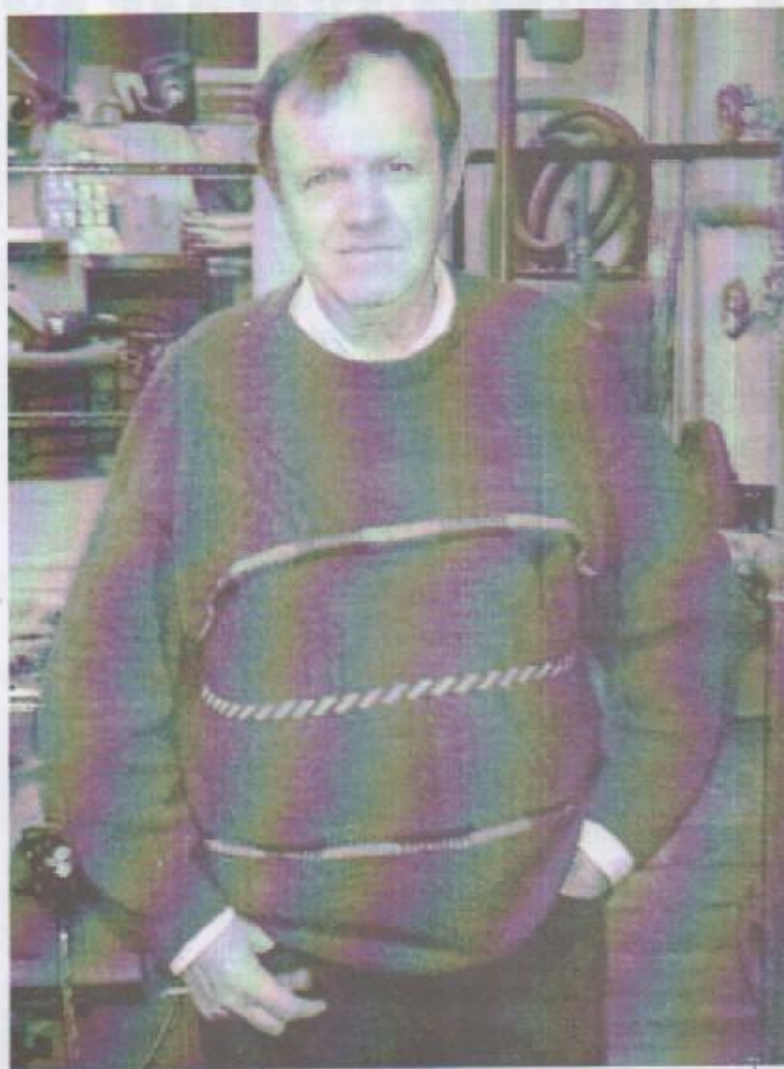
U Zajednici su svi upućeni jedni na druge, jedni druge mogu najbolje razumjeti. Žive u molitvi. Bez televizije, računala, izuzetno skromno.

Cenacolo je jedna od najstrožih ali najuspješnijih zajednica u koju narkomani ne ulaze ravno s ulice. Prvo moraju proći pripreme, provesti dan u zajednici te se upoznati s programom. Njihovi roditelji se također sastaju, zajedno mole.

Napisala: Tihana Rudež, 8.a
Fotkala: Andrea Marić, 8.b

**LEGENDARNI ČIKA FRANJO U NAŠOJ
ŠKOLI RADI VEĆ 31 GODINU**

Čika Franjo - naš domar

Koliko godina radite u našoj školi?

- U ovoj školi radim od siječnja 1973. godine, tako da će 26. siječnja 2004. biti 31 godina moga druženja s vama. Počeo sam raditi baš u vrijeme kada je sagrađena sportska dvorana i uvedeno centralno grijanje. Prije mene je u ovoj školi radio kratko vrijeme jedan mladi čovjek, a nakon njega primljen sam ja na ovo radno mjesto.

Kakvo je tada bilo stanje u školi?

- Kao što sam rekao, sagrađena je dvorana i uvedeno centralno grijanje. Sportski tereni još nisu bili izgrađeni. U njihovoj izgradnji sudjelovali su uglavnom mještani, no najviše se istaknuo tadašnji učitelj TZK-a Ljuban Radaković-Rale svojom inicijativom i marljivošću.

Zanima nas što ste po struci, budući da kao domar obavljate različite poslove (ličenje škole, različite popravke, drvenarije, električne...)?

- Po struci sam elektromehaničar sa završenom školom učenika u privredi (današnja EMŠA), no radim sve poslove budući da je posao domara vrlo zahtjevan.

• Učenicima ne zamjeram mnogo, uglavnom su dobri. Onima koji se povode za lošijima poručio bih da budu svoji, da se ne ugledaju u takve.

Dobro se slažem s učiteljima,

Mislite li da biste te poslove lakše obavljali u nekoj drugoj ustanovi, gdje niste okruženi nestašnom djecom?

- Mislim da bi mi i u nekoj drugoj ustanovi bilo isto teško i zahtjevno. No neke poslove, zbog dječjeg nestašluka, moram obavljati češće.

UČITELJI NEMAJU PREVELIKE ZAHTEJEVE

Koje poslove ne volite raditi?

- Od svih poslova najmanje volim ličiti, ali i to radim budući da je to dio mojih radnih obaveza.

Kako se slažete sa ostalim zaposlenicima? Imaju li učitelji prevelike zahtjeve?

- Sa učiteljima i ostalim zaposlenicima se dobro slažem, ali sa djecom ipak najbolje. Zahtjevi učitelja nisu preveliki. Oni ne traže često pomoć od mene, ali kad nešto "zašteta" ili se pokvari, tu sam da im pomognem.

Jesu li sadašnje generacije učenika puno gore ili možda bolje od bivših generacija?

- Generacije učenika su uvijek iste. U prijašnje vrijeme je bilo puno teže jer je financijska situacija općenito bila lošija, češće su bile obitelji sa više djece, nije bilo tv-a, videa, kompjutera... Ali djeca sada imaju veće mogućnosti i općenito puno više toga, te su zahtjevnija. Novac kviri čovjeka, pogotovo mladog. Djeca su uvijek bila nestašna, a i sada su. No nekih

- Znao sam s učenicima ići na kroseve koji su prije bili masovniji, ali najviše sam volio igrati stolni tenis sa učenicima. Tako sam i dobio nadimak ČIK FU.

ali s djecom ipak najbolje

većih problema s djecom nije bilo. I prije i danas se puno radilo u sportskim aktivnostima, u kojima sam i sam sudjelovao. Znao sam s djecom ići na kroseve koji su prije bili masovniji. Ali najviše sam volio igrati stolni tenis sa učenicima. Tako sam i dobio nadimak ČIK FU.

Sjećate li se možda koja je najveća šteta učinjena na školi?

- Bilo je provala, većinom su to radila djeca. Najveća šteta je bila kada su razbili redom oko 50 prozora, zatim je odneseno par televizora, videa... Pravili su štetu i u bivšem školskom voćnjaku. Zbog toga smo bili prisiljeni posjeći voćke. Djeca su ipak dobra i idu toliko daleko koliko im mi odrasli dopustimo.

UVOĐENJE PLINA MOJ NAJVEĆI POSLOVNI SAN

Je li težak i odgovoran posao domara?

- Ni nije toliko težak, ali odgovoran je. Vjerojatno ste čuli da je u Slavonskom Brodu nedavno došlo do eksplozije kotlovnice. Ja radim kao domar i kao ložač. Prije sam radio sa mazutom (gorivo koje je pri normalnoj temperaturi u krutom stanju), a unazad 18 godina radim sa lož uljem. Radimo na tome da se uvede plin u školu. Iako je u Josipovcu prije 15 godina izvršena plinifikacija, u školu još nije uveden. I to je moj najveći poslovni san koji se vjerojatno neće ostvariti prije nego li odem u mirovinu.

Je li prednost ili nedostatak to što živite u mjestu gdje i radite?

- To je velika prednost jer ne moram putovati. Trebao sam živjeti u stanu u školi (prostor u kojem je sada knjižnica), ali budući da živim u blizini škole, to nije bilo potrebno.

OBRADA DRVETA MOJ JE HOBI

Imate li neki hobi, čime se bavite u slobodno vrijeme?

- U slobodno vrijeme se bavim obradom drveta. Bavio sam se i građevinskom bravarijom, što mi je bio izvor dodatne zarade. Također sam obrađivao zemlju, imam svoj traktor kojim sam nekad čak i u školu dolazio. Ja sam rođeni seljak. Moji roditelji su se bavili poljoprivredom pa tako i ja s njima. Seljačko sam dijete. Radio sam i u Njemačkoj dvije godine, ali sam se ipak vratio u svoje mjesto. Život me nije mazio.

Prizeljkujete li mirovinu? Koliko još morate raditi do mirovine?

- Joj, ja bih već davno u mirovinu da mogu, jer imam i zdravstvenih problema. Ali nemam dovoljno staža tako da moram još raditi do rujna ove godine.

"Blaženi" među ženama

Ljute li se Vaši ukućani što malo vremena provodite s njima?

- Sada ne toliko koliko su se prije ljutili. Dok sam bio mlad, puno sam prigovora dobio jer na blagdane i vikendima nisam bio kod kuće već u obilasku škole.

Što najviše zamjerate učenicima?

- Učenicima ne zamjeram mnogo, uglavnom su dobri. Onima koji se povode za lošijima bih poručio da budu svoji, da se ne ugledaju u takve.

Imate li neke savjete za budućeg domara škole?

- Imam. Trebat će puno raditi. Ako mu bude potrebna pomoć, može me slobodno potražiti. Veliki problem predstavljat će mu stolarija jer je stara i dotrajala.

I za kraj, Vaša poruka učenicima...

- Htio bih poručiti učenicima da slušaju svoje roditelje i nastavnike koji im žele samo dobro.

Razgovarala: Janja Kljajić, 8.a
Snimila: Ines Kiseljak, 8.a

NOVA LICA U NAŠOJ ŠKOLI

Od izlaska posljednjeg broja vaše i naše "Karašice" u školi su osvanula nova učiteljska lica. Vođeni novinarskom znatiželjom odlučili smo saznati nešto više o njima...

VLATKA BENC, učiteljica razredne nastave

Od malena sam povezana sa školom

Kao dijete roditelja prosvjetara, učiteljica Vlatka je od malena bila povezana sa školom. Jako ju veseli rad s djecom. Ova plavooka i plavokosa učiteljica radila je u različitim školama sveukupno pet godina. U našoj joj se školi sviđaju djeca, radne kolege, ozračje... Rado bi ostala ovdje sve do mirovine. Na pitanje ima li miljenika među učenicima, odgovara da su joj svi miljenici jer je svatko poseban na svoj način. Sviranje klavira bio joj je najveći san u djetinjstvu, a kao neostvarenu želju navodi rođenje djevojčice. Naime, učiteljica Vlatka majka je trojice sinova. Ova lavica u horoskopu bavi se odbojkom, a ljubiteljica je kineske hrane. Za svoj moto citirala je velikog ruskog pisca Maksima Gorkog: "Najljepši užitak i najveća radost života jest osjećaj da si ljudima potreban i drag".

SNJEŽANA PAVIĆ, vjeroučiteljica

Najdraža knjiga mi je Biblija

Prošle školske godine dobili smo novu vjeroučiteljicu časnu sestru Snježanu. Ona živi u župnom stanu pri župi sv. Luke. Ovo joj je prvo radno mjesto i jako je zadovoljna njime. Uz rad u školi predaje i crkveni vjeronauk za niže razrede te vodi tri crkvena zbora: vrtički, osnovnoškolski i mješoviti. Ova nastavnica, kojoj je Biblija najdraža knjiga, nema previše slobodnoga vremena. Najčešće ga

"uhvati" u večernjim satima. Nije planirala postati časna sestra, no intenzivno druženje sa jednom koja je živjela u njenom rodnom mjestu u Bosni, nagnalo ju je na tu odluku i takav način života. Što se tiče najjela, navela je lazanje, a najpiće juice. Najviše ju veseli kada osjeti da se djeca raduju satu vjeronauka, a rastužuje nezainteresiranost i ravnodušnost. "U tami potraži svjetlo, u tuzi se izbori za radost, u strahu se oslobodi za ljubav" - njezin je moto.

MARIJA IVKOVIĆ, nastavnica engleskog jezika

ČLANICA SAM CRKVENOG ZBORA

Nastavnica Marija je, kao i vjeroučiteljica, u našoj školi počela raditi prošle školske godine. Do sada je radila dvije godine u Klasičnoj gimnaziji i godinu dana u Baranji. Voli raditi u ovoj školi, iako ima nekih stvari koje bi sigurno mogle biti bolje. No kako sama kaže, one bitne su u redu. Neostvarenih želja nema jer sve što želi uz trud uspije i ostvariti. Oduvijek joj je san bio postati nastavnica engleskoga jezika i on se ostvario. Uspjela je u tome jer je

njezin moto: "Ako nešto zaista želiš, možeš to i postići." U radu s djecom veseli ju sve osim lijenosti i bezobrazluka. Voli pizzu i Colu. Najdraža knjiga joj je "Pride and prejudice" (Ponos i predrasude). U slobodno vrijeme čita, šeta ili se priprema za nastavu. Članica je zbora crkve sv. Petra i Pavla.

Naslov romana o mom životu glasio bi "Prijateljstvo"

Nastavnici Heleni od malena je bio san postati učiteljica. To je, kao što svi vidimo, i uspjela. U novu sredinu se odlično uklopila. Osim u našoj, radi i u OŠ Tina Ujevića na Jugu II. Među učenicima nema miljenika jer su joj svi isti. O nadimcima koje učenici daju nastavnicima misli da su dobra fora. I sama ima puno anegdota iz školskoga života. Najdraža životinja joj je konj, koji bi po mogućnosti trebao biti smeđe boje jer je to njena najomiljenija. Naslov romana o njenom životu bio bi "Prijateljstvo". Kaže da joj je velika želja bila završiti fakultet za profesoricu glazbe, no ta joj se nije ispunila. Životni moto joj je: "Ako imaš cilj, naći ćeš put do njega". Nastavnici Heleni želimo da ostvari sve svoje ciljeve.

Našlo se novih lica i u klupama, pa je red da doznamo nešto više i o njima.

NOVA LICA U NAŠOJ ŠKOLI

KRISTIJAN KNEŽEVIĆ

U 6.a razred došao je novi učenik Kristijan. Došao je iz Osnovne škole Višnjevac. Voli igrati nogomet, a u školi prolazi vrlo dobrim uspjehom. Nije ljubitelj glazbe. Naša škola mu se sviđa jer ima manje djece u razredu. Ima mlađeg brata koji ide u 5.a razred. Prijatelji ga najčešće zovu nadimkom, koji je Knežo. Najdraži predmet mu je tjelesni koji vodi njegov najdraži nastavnik Kazimir Husić. Najviše voli jesti špagete i piti pivo. U horoskopu je škorpion.

DOMINIK OREŠČANIN

U 5.a razredu dva su nova učenika. Jedan od njih je Dominik. Došao je iz Osnovne škole Ljudevita Gaja. U novoj školi mu je super. Sviđa mu se razred i razrednica Jadranka Husić. Svira bubnjeve i klavijature. Najdraži predmet mu je tjelesni. Ovaj rak u horoskopu voli sva jela, a Cola mu je najdraže piće. Ima mlađu sestru. Ime svoje nove simpatije (iz naše škole) nije nam htio odati. Neka to onda bude tajna.

DANIJEL KNEŽEVIĆ

Danijel je također novi učenik 5. a razreda. Došao je iz Osnovne škole Višnjevac. Stekao je puno novih prijatelja. Jako mu se sviđa nova škola. Kaže da su mu ovdje učitelji puno bolji. Tjedan dana prije škole bio je u bolnici i bilo mu je strašno dosadno. Danijel ima simpatiju, ali ne želi odati njezino ime. U slobodno vrijeme igra tenis. Voli jesti pizzu i piti Colu. Najdraži predmet mu je vjeronauk, a najdraža nastavnica Jadranka Husić.

TIN KLARIĆ

Jedan smeđokosi dječak s naočalama sjedi u klupama 5.b razreda. Radi se o novom učeniku Tinu Klariću. Došao je iz Osnovne škole Višnjevac. U slobodno vrijeme igra nogomet i druži se s prijateljima. Višnjevačka škola mu je draža jer je tamo ostavio sve svoje prijatelje. Sluša rock glazbu, a do sada je bio odličan učenik. Najbolji predmet mu je tehnički, a najbolji nastavnik Kazimir Husić.

IVANA, ANJA I RENATA JOSIPOVIĆ

Tri sestre nova su ženska lica na našim školskim hodnicima. Doselile su se iz Semeljaca, mjesta kod Đakova. Ovdje su već upoznale puno novih prijatelja. Sviđaju im se novi razredi i nastavnici. No seke se u mnogočemu razlikuju. Ivana je najstarija i ide u 5.b razred. Voli igrati igrice na kompjuteru, a od kućanskih poslova najdraže joj je pranje posuda. U horoskopu je bik. Omiljeni školski predmet joj je likovni, a nastavnica Mirjana Kraljić. Odlična je učenica. Iako joj se ovdje sviđa, draža joj je stara škola jer je tamo imala puno prijatelja i simpatiju.

Anja ide u 3.a razred, a učiteljica joj je Margareta Terzić. Sluša Shakiru i Ninu, a kad ima slobodnog vremena crta. Dobro priča njemački. Ova škola joj je bolja jer je veća i ovdje ima više prijatelja. Voli jesti pizzu i piti sprite. Još uvijek nema simpatiju. Od školskih predmeta najviše voli likovni i tjelesni.

Renata je najmlađa članica obitelji Josipović. Sviđa joj se nova sredina i njena učiteljica Andrijana Sili. Jako voli jesti špagete. Iako je mala, pomaže mami kod kućanskih poslova. Voli igrati graničara. Od pjevačica joj je najbolja Ivana Brkić.

KRUNO KLARIĆ

Novom učeniku 3.b razrednog odjela Krnu Klariću jako se sviđa nova škola. Doselio se iz Višnjevca. Ministrant je u župi sv. Josipa. Sviđa mu se novi razred i učiteljica Ljiljana Romić. Prolazi s odličnim uspjehom. Voli slušati rap glazbu, posebno Eminema. Slobodno vrijeme provodi igrajući nogomet. Od školskih predmeta jako voli likovni i matematiku.

IVAN MILIČEVIĆ

Ovaj crvenokosi dječak pridružio se 5. b razredu. U našoj školi još nije stekao prijatelje. U slobodno vrijeme sluša narodnjake i vozi skejt. Ima tri sestre i jednog brata. Ne sviđa mu se nijedna škola, ali su mu nastavnici ovdje dobri. Prijatelji ga zovu Mile. Najnastavnica mu je vjeroučiteljica Snježana Pavić. Od jela mu je omiljen burek te od pića Cola. U horoskopu je škorpion.

RAFAEL GRZQDZIL

Iz daleke Poljske u naš Josipovac stigao je Rafael, od milja zvan Žonžel. Stariji je od nas, svojih suučenika ali je zbog nepoznavanja jezika s nama u razredu. Voli informatiku i želio bi postati informatičar. Od prijatelja iz Poljske jako se teško rastao. Čak je i zaplakao. No ovdje je brzo stekao dosta prijatelja. Ne voli nastavu, na satima mu je dosadno i često je na hodnicima. Ode i do gospođe ravnateljice koja ga uvijek lijepo sasluša. Sluša hip hop. Najdraži mu je Edo Majka. Imamo i mi svog Rafu, legendu!

Razgovarale:
Ana Hlatki, Sara Horvat, Janja Kljajić, Katarina Morel

Druženje sa štíćenicima "Klasja"

Povodom Dana kruha, koji je prigodno obilježen u našoj školi, odlučili smo posjetiti štíćenike Doma za nezbrinutu djecu "Klasje". Ponijeli smo razna peciva, kolače i voće koje su pripremili naši roditelji. Bili smo uzbuđeni i sretni što smo uključeni u jednu takvu akciju. U Domu su nas srdačno dočekali i s radošću primili darove.

Saznali smo nešto više o životu u Domu. U ovom Domu je smješteno 39 djece koja su na cjelodnevnom boravku, koja ovdje žive. Devetnaestero djece ima poludnevni tretman, tj. tu dolaze na jelo, učenje i odlaze u školu, a kod kuće samo prespavaju. Odgajateljica nas je provela kroz cijelu zgradu. Odjeli su podijeljeni na muške i ženske. Svaki odjel ima svoj dnevni boravak, a

S novim prijateljima

Za svaku peticu čokolada!

Čovječe, ovdje je kao u galeriji...

Naši novi prijatelji hvalili su sve djelatnike "Klasja", pričajući nam o organiziranom provođenju slobodnog vremena i zajedničkim druženjima

blagavaonica je zajednička. Također imaju sobe za zabavu, informatičku, za radionice: tehničku, glazbene, likovne, plesne... Imaju dobro opremljenu knjižnicu i videoteku. Saznali smo da Dom često ugošćuje likovne umjetnike koji svoja djela uglavnom ostavljaju ovdje, tako da su prostori Doma ispunjeni mnogobrojnim slikama i drvenim skulpturama.

Nakon obilaska družili smo se sa štíćenicima te saznali više o njima. Iako smo očekivali povučenu i tihu djecu, neki od njih su nas iznenadili i ispričali nam nešto o sebi.

REKLI SU NAM O SEBI...

Sanela je stara 17 godina. U Domu živi već 16 godina. Ide u Obrtničku školu. U slobodno vrijeme bavi se latino-američkim plesom. Vikendom, kad nema nastave, ide u kino ili kazalište. Rekla nam je da mnogo vremena provode u Domu, da se svi zajedno družu. Jako je zadovoljna odgajateljicama, puno ih je hvalila.

Mirela ima 14 godina i ide u 6. razred. Dobra je učenica. Mogla bi postizati bolje rezultate ali joj se, kako

sama kaže, ne da učiti. Učitelji u OŠ "Sveta Ana", koju pohađa, su dobri prema njoj. Ima puno prijatelja u Domu i u školi. U Domu je zajedno s bratom već 8 godina. Roditelji joj žive u Koški i posjećuju ih uglavnom nedjeljom, a ponekad i radnim danom. U Domu se bavi glumom, a uči i plesati. Dobro se zabavljaju: slikaju, igraju se, imaju razne radionice... Hrana joj se sviđa, te je jako zadovoljna kuharicama. Tete su jako dobre prema njima. Uvijek porazgovaraju s njima ako imaju kakav problem.

Saznali smo da im je džeparac 80 kuna, a tko prođe sa odličnim ili vrlo dobrim uspjehom dobije 250 kuna. Također za svaku dobivenu peticu dobiju čokoladu. Vikendom izlaze, najčešće u kino ili kazalište te u ZOO ili na bazene. Ljeti najčešće idu na Gradske bazene i na Kopiku. Za rođendane, kraj školske godine ili blagdane organiziraju zabave.

I mi smo se zabavili razgovarajući s njima. Na kraju smo svi zajedno ručali i puni dojmova uputili se kućama.

Još su jednom prigodom učenici naše škole posjetili Dom za nezbrinutu djecu "Klasje". Na prijedlog učenice 2.b razreda Sare Strmečki, nekoliko učenika 2.b i 4.b sa učiteljicom Ljiljanom Romić odnijelo je darove (igračke i slatkiše) štíćenicima Doma. Nadamo se da će ovakvih prijedloga, kao što je Sarin, biti više i da će još djece željeti učiniti dobro djelo i potaknuti ostale na sličnu akciju.

Dubravka Terzić, 7.b
Fotkala: Brajana Đurić, 8.b

Prostor Doma lijepo je ureden

Obilježavanje Europskog dana jezika

U petak, 26. rujna obilježavao se Europski dan jezika. Naši napredni Englezi sa nastavnicom Snježanom Štark uputili su se u Osnovnu školu Franje Krežme gdje se održala mala priredba. Održavale su se zanimljive radionice na stranim jezicima. Učenici su se doista potrudili da nauče pojedine jezike povodom tog dana.

Neki učenici su boravili u Mađarskoj, Albaniji, Rumunjskoj i Italiji pa im nije bilo teško naučiti druge znatizeljne učenike. Pojedini učenici su išli na privatne sate španjolskog.

Iz Ružičaste Orahovice

"Jupi! Jupii!" Moramo vam svima reći da smo mi, učenici 3.a i 3.b ove godine bili tjedan dana bez kontrole staraca. I bilo nam je super! Od 29. 9. do 4. 10. 2003.! Ludnica! A gdje je to super bez staraca? U Ružičastoj Orahovici!

No, dobro. Bila je to škola u prirodi u kojoj smo upoznali povijest Orahovice, gospodarstvo orahovačkog kraja, orijentirali se na obroncima Kndrije, otiskivali tehnikom monotipije lišće sa orahovačkih kestena i žirova, pjevali jeseni, oblikovali kuhara od lamera za dobre tete iz kuhinje, uvježbavali čitanje i pisanje brojeva do 1000 te pobijedili u svim sportskim natjecanjima virovitičke školare (osim u "muškoj" najvažnijoj stvari na svijetu). I u "Milijunašu" smo pokupili pobjedu. A naše misice i misteriji bili su bez dostojne konkurencije. Jedino nam je promaklo prvo mjesto u urednosti soba?!

Čujte stoga, sve je bilo divno, bajkovito, ali umor i neprospavane noći ne preporučamo. Na njega smo zaboravili jedino na sat vremena u discu gdje smo tulumarili pod prigušenim svjetlima. Ali, da, da, pod budnim očima naših "Zmajeva".

Čujemo se dogodne. Možda sa nekim plavim pozdravom.

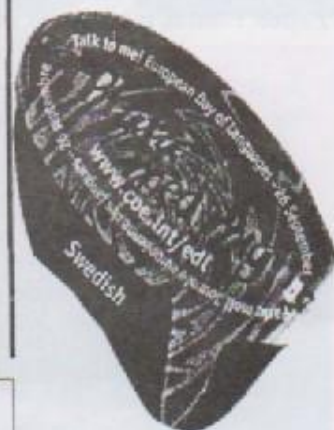
Učenici 3.a i 3.b i njihove učiteljice

Josipovački vlakčić sretno i veselo vozio je Orahovicom

Nakon kratkog tečaja i ispitivanja na red su došle zabavne igre: memori karte, čovječe, ne ljuti se... Čitani su zanimljivi tekstovi na engleskom koje su osmislili sami učenici. Naši vrijedni Englezi sudjelovali su u svemu: tečajima, igrama, te kvizovima. Protiv učenika Osnovne škole "Vijenac" natjecali su se u igri memori. Unatoč tomu što je rezultat dugo bio izjednačen, naša učenica Ivana uspjela je pobijediti. Na kraju zabave okrijepili su se sokovima te polako napustili školu.

Tihana Rudež, 8.a

EKO STRANICA

KOMPOST

U našoj školi već nekoliko godina postoji eko grupa u koju je uključeno dvadesetak učenika. Vodi ju nastavnica biologije i kemije Vlatka Mihaljević. Upravo je ona, u suradnji sa gospodom Marijom Jurčević, iz Centra za kompostiranje, pokrenula akciju pravljenja komposta.

U dvorištu iza škole postavljen je drveni sanduk u koji učenici od kuće donose razgradive otpatke (kore od voća i povrća, ljske jaja, ostatke jela, lišće...). Sve ovo počelo se raditi početkom mjeseca prosinca.

Proces kompostiranja traje otprilike šest mjeseci. Dobiveni humus iskoristit će mali ekolozi za uzgoj cvjetnica u školi.

Cilj ove akcije je da djeca od malena uče razvrstavati otpad skrbeći o zaštiti okoliša. Također su i roditelji uključeni te se općenito djeluje na razvijanju ekološke svijesti.

Sljedeće akcije koje ova skupina priprema su izrada vrta u boci i reciklaža papira.

Josipa Roguljić, 8.b

Ilustrirao: Matej Kraljić, 6.b

EKO STIH

*Ekološka svijest se budi
Kad priroda život nudi!
Otpad, smeće sve nas guši
Lako nam se zdravlje ruši.
Ozonski omotač naš,
moraš ga čuvat', to znaš.
Zemlju našu Sunce, grije
od hladnoće nas krije...*

(Ekolozi)

ZATEZANJE NITI

Na prijedlog vjeroučiteljice Snježane Pavić liturgijska skupina odlučila je uoči božićnih blagdana izrađivati čestitke posebnom tehnikom. Naime, zlatnim i srebrnim koncem po određenoj shemi na pustu (filcu) zatezanjem niti izrađivali su različite motive: anđele, božićna drveća, zvijezde... Izrađene motive lijepili su na hamer u boji. U izradi su im se pridružili nastavnica Vlatka Mihaljević sa članovima skupine prirodnjaka.

Čestitke su bile iznimno lijepe i mogli smo ih kupiti mi učenici i naši roditelji na prodajnoj izložbi u holu škole.

Andrea Marić, 8.b

Jedan dan u metropoli

Učenici sadašnjih šestih i sedmog (a) razreda naše škole išli su na zajednički izlet u hrvatsku metropolu grad Zagreb. Polazak je bio ispred škole. Tijekom vožnje smo se

dobro zabavljali: pričali smo viceve, slušali glazbu, jeli, a neki su čak i spavali. Sve do dolaska u glavni grad vodič baš i nije mogao zadobiti našu pozornost. Napokon stigismo! Odmah smo krenuli u obilazak znamenitosti. Na početku smo posjetili muzej kulturnih umjetnosti (Tehnički muzej) gdje smo vidjeli mnoge stare izume. Obišli smo i crkvu sv. Marka, katedralu u kojoj je tijelo kardinala Alojzija Stepinca. Zanimljiv nam je bio i Zoološki vrt Maksimir, koji nas je oduševio svojom veličinom i raznolikošću životinja. Za neke smo tada prvi puta čuli. Bili smo i u Planetariju. Na Trgu bana Jelačića smo ubacili novčić u zdenac Manduševac, kako bi nam se ostvarila želja. Potpuno iscrpljeni od hodanja, sjeli smo u McDonalds i prepustili se užicima "zdrave hrane". Prepuni dojmova krenuli smo kući. Budući da je većinu svladao umor, dobar dio puta smo prespavali pa je u busu bio mir i tišina. Tako je završio naš zanimljiv i lijep izlet, o kojem smo još dugo pričali i sjećali ga se.

Ivona Grepo, 7.a

Martina Hojsak, 6.a

Crkva sv. Marka

OBILJEŽILI SMO...

PRVI DAN JESENI

U povodu kalendarskog

početka jeseni učenici
razreda organizirali su
IGRE U PRIRODI.

Natjecale su se i u brzini i spretnosti kroz 6 natjecateljskih igara:

1. Prepoznaj zadani plod u košari zavezanih očiju!

2. Pojedi bobice grožđa držeći ruke na ledima!

3. Baci obruč na plod!

4. Štafeta - prenesi kesten na okrenutom, plastičnom tanjuru!

5. Gađaj kestenom u metu!

6. Grupno nadvlačenje - potegni konop jednom rukom
dok je u drugoj plod!

Gledatelji su pratili natjecanje gromoglasnim
navijanjem od kojega je počelo otpadati

Pobijedile su rezultatom 7:2.

Pobjednička ekipa dobila je vijenac od vinove
loze, a svi sudionici - slasne plodove jeseni.

Piše: Matej Maligec, 4.b

Crta: Sara Sirovec, 4.b

Svjetski dan hrane

Svjetski dan hrane obilježen je ove godine u našoj školi na poseban - ukusan način: prodajnom izložbom sendviča i kolača pod nazivom Njam - njam odmor.

Hranu su pripremali učenici drugih i četvrtih razreda pod vodstvom učiteljica Nade Repinac, Gabrijele Peršić, Vlatke Benc i Snježane Glavaš. Cijene su bile simbolične: sve po 1 kunu! Prikupljeni novac dobro je došao za kupnju božićnih poklona a mali kuhari su naučili cijeniti kuharski trud. Na slasnoj zakusci, u petak, 17. 10. 2003. u 9.35 sati bio je novinar Glasa Slavonije D. Pejić. On je postavljao njam - njam pitanja kuharima i kupcima te cijelu priču objavio u sutrašnjem broju. Tako je ovaj dan ostao zapamćen po vedrim, čokoladno - pošećerenim licima!

Anita Hrastinski, 4.b

Prvi kupci kušaju naše NJAM-NJAM poslastice

Dobrodošlicu Božiću u 2003.-oj godini na osobit način zaželjeli su sudionici školske priredbe u Josipovcu, 17. prosinca u 17.00 sati. Pjesmom, plesom i poetičnim riječima poslali su božićnu čestitku mnogobrojnim okupljenim roditeljima, mještanima, učenicima, bivšim i sadašnjim učiteljima. Vođenje programa povjereno je trima učenicama: Sari

SVEČANI KONCERT POVODOM BOŽIĆA

zbor učenika drugih razreda pod vodstvom učiteljice Nade Repinac.

Publika je tako mogla čuti poznate božićne pjesme i uživati u božićnom "ruhu" malih pjevača. Vedro raspoloženje još su više "zagrijali" plesači folklorne skupine koje je uvježbala nastavnica Helena Sakoman. Erupciju oduševljenja izazvali su, međutim, posljednji izvođači: mladi tamburaši TS "Zlatni klas". To su

Dobrodošlica Božiću

Horvat, Dubravki Terzić i Martini Hojsak. One su sigurno pratile naputke voditeljice KUD-a škole, Jadranke Husić, koja je osmislila popratni tekst glazbenih točaka. Majstor ozvučenja bio je gospodin Josip Fularić, a majstorice scene učiteljice Gabrijela Peršić i Vlatka Mihaljević. Naš domar, čika Franjo, i ovom je prilikom dokazao da je "majstor za sve".

Na početku programa pred prepunim gledalištem u školskoj dvorani, nastupila je naša bivša učenica Ivana Pejić. Pjevajući bez instrumentalne pratnje, ponovno je, po tko zna koji put, dokazala svoj izuzetni sluh.

U nastavku programa, pjevala su četiri zbora: Veliki i Mali zbor župe svetog Luke pod ravnanjem vjeroučiteljice Snježane Pavić; Veliki zbor OŠ Josipovac pod ravnanjem nastavnice Nevenke Najbauer; i Mali

bivši učenici naše škole, inače polaznici Tamburaške škole "Batorek" koji su, za ovu priliku, pripremili splet tamburaških skladbi.

Na kraju programa, božićnu čestitku svima okupljenima uputila je ravnateljica Lovorka Kuduz. Ona je svoj govor završila prekrasnim stihovima koje i mi ostavljamo za kraj:

**"ŽELIM TI PUNO DOBRIH MISLI
I SRCE PREPLAVLJENO RADOŠĆU
KOJE TU RADOŠĆU DALJE POKLANJA."**

Janja Kljajić, 8.a
Fotkala: Andrea Marić, 8.b

Ljubav je neizmjerljivo važna

Dobili smo autograme te se veseli i zadovoljni uputili kućama. Tko zna! Možda će netko od nas postati poznati pisac!

U Dječjem kazalištu u Osijeku održan je književni susret s književnicima Brankom Primorac i Mladenom Kušecom.

Na početku književnog susreta predstavila nam se urednica Izdavačke kuće "Ljevak" iz Zagreba, gospođa Nives Tomašević. Objasnila nam je što urednici rade, a zatim predstavila pisce.

Članovi dramskog studija Dječjeg kazališta pročitali su ulomke iz knjiga "Moj djed astronaut" Branke Primorac i "Zagrlj me" Mladena Kušeca.

Prvo su nam pisci rekli nekoliko riječi o svojim knjigama. To nas je zainteresiralo te smo ih zapljusnuli zanimljivim pitanjima i saznali puno

televizor oduzima joj previše vremena. To što je u 1. razredu sve čitala naopako nije bilo prepreka da postane uspješna novinarka i književnica.

Književnik Mladen Kušec odrastao je uz 14, 16 i 18 godina stariju braću i sestru kod stadiona Maksimir. Bio je vrstan atletičar, a uzor mu je bio njegov rođak Zlatko. Kako je Mladenova sestra imala četiri sina, on ih je čuvao, presvlačio, skidao s oraha i zabavljao tako da im je pričao razne zagonetke i izmišljao priče. Bio je "teta u svom dvorištu". Što su pričice bile gluplje, djeci je bilo zanimljivije. Počeo ih je zapisivati. Uz pomoć Milivoja Matošeca, bratovog prijatelja, objavio je u novinama prvu pjesmu.

Naša Lucija "sipa" pitanja kao iz rukava.

Vrijeme je za autograme!

toga. Od književnice Branke saznali smo da joj se svidio lik iz serije "Na sjeveru Aljaske" te je počela pisati "pričice za laku noć". Prva priča je govorila o mravu u skafanderu. Nastavila je pisati priču za pričom i nastao je roman priča "Moj djed astronaut".

Na pitanje kako je odlučila pisati knjige za djecu rekla je da je veliki krivac kompjutor-stigao je u kuću baš u vrijeme kada je imala manje poslovnih obveza te je počela pisati. Prva knjiga bila joj je "Maturalac". Da bi mogla pisati, mora isključiti

I dalje je pisao... Glavni likovi u svim njegovim romanima su mama, tata i sam književnik. Osvojio je i nagradu "Mato Lovrak", koji je ujedno i njegov najdraži pisac, zbog ljubavi i djece u Lovrakovim romanima. Ah, ta ljubav... Da je ljubav jako važna, rekao nam je i sam književnik, koji je bio zaljubljen! A o ljubavi dječaka prema djevojčici, i ljubavi djevojčice prema dječaku možete saznati u njegovoj knjizi "Zagrlj me".

Nakon što smo saznali sve ovo, počastili smo se slasnom

tortom. Dobili smo autograme te se veseli i zadovoljni uputili kućama. Tko zna! Možda će netko od nas postati poznati pisac!

Anita Hrastinski, 4.b,
Josipa Ilić, 4.b,
Lucija Virovac, 4.b,
Martina Tarcal, 4.a
Snimila: Snježana Glavaš

*Ako nema papira,
dobro će poslužiti i podlaktica.*

SANJALI SMO PLAVE SNOVE...

NEZABORAVNA PUTOVANJA

Po dolasku u Veli Lošinj, otišli smo se osvježiti na plažu. Kad se već nismo smjeli kupati, barem smo noge namočili.

Dugotrajno šminkanje i uređivanje kose urodilo je plodom. Naša Ivana je u discu osvojila nagradu za najfrizuru. Stvarno originalno, zar ne?

U obilasku Velog Lošinja svi smo bili kao jedno, za teškoće i probleme bilo nam je baš svejedno!

"Bježite, bježite! 4.b ide!" - povikali bi gusari da nas sada vide.

Bili smo pijanci, ali žgance nismo jeli. Nismo mogli stajat već smo svugdje sjeli.

K'o tuljani smo se na molu poredali, i otočić Susak sa zanimanjem razgledali.

"Kupali smo se, sunčali, gnjurili i jedan drugog šljunkom zatrpavali.

FOTKALI:
SVI POMALO

TEKST:
Ana HLATKI,
Sara HORVAT
(5.a)

Na stepenicama ispred crkve Svetog Nikole u hladu smo se hladili i ledenim sladoledom se sladili.

BILI SMO NA EKSKURZIJI!

Četiri dana slobode u Primorju

Plesno veče je, uglavnom, bilo sve osim plesno jer nas dosta nije plesalo. Nećete vjerovati, bilo nas je sram.

Nakon dugog, dugog iščekivanja i dugotrajnih dogovora i priprema, nestrpljivo smo dočekali 1. rujna, polazak na naš naturalac.

Pažljivo i detaljno planiranje i dogovor oko toga tko će što ponijeti, koliko putnih torbi i hoće li sve stati u torbe završili su silnim uzbuđenjem i nespavanom noći. Konačno smo dočekali jutro, 5.30. "spoj pred školom". Ispraćeni brižnim pogledima roditelja i svojih bližnjih, krenuli smo na dugo iščekivano putovanje.

Ustijedio je odmor nakon "iscrpljujuće" vožnje brodicom

Smještaj u busu je bio brz. Svi smo htjeli zauzeti zadnji dio autobusa. Atmosfera se počela "dizati" uz glazbu, prštao je smijeh, pljuštali su vicevi.

Nakon nekoliko sati vožnje bilo je: "Vrpolje-napolje!"

Prvo odredište bilo nam je Lukovdol, memorijalno središte pjesnika Ivana Gorana Kovačića. Brzinski smo razgledali, fotografirali se i krenuli put Oštrog.

U Oštro, koje se nalazi između Rijeke i Crikvenice, stigli smo u poslijepodnevni satima. Smjestili smo se u Pansion "Tiffany". Nabrzake smo pobacali stvari iz torba, odjenuli kupače i trk u more! A more je bilo ugodno - hladno. Poslije kupanja smo se tuširali, nabacali krpice i šminke pa trk na večeru. Uz večeru slijedili su komentari o putu, smještaju, kupanju, vremenu... Poslije večere počela je zabava. Atmosfera se polako "dizala". Kulminacija je bila kada je Korda, naša "estradsna zvijezda", zapjevala. Kasnije su joj se priključile i druge "estradsne dive".

S obzirom da smo bili umorni od puta, otišli smo na spavanje oko ponoći. Drugi dan, poslije doručka, na programu je bio obilazak Jurandvora u Baškoj na otoku Krku. Pojačana bura nam nije bila prepreka da se uputimo na Krk. Posjetili smo crkvicu sv. Lucije i, svima dobro poznatu, Baščansku ploču.

Povjerljivi muški razgovori

Poslije kraćeg predavanja, razgledanja i kupovanja suvenira, uputili smo se u mjesto Punat odakle smo brodicom otplovali na otočić Košljun. Razgledali smo samostan i etnografsku zbirku koja nas se doista dojmila.

Vratili smo se u Pansion na ručak, a slobodno poslijepodne iskoristili smo za kupanje. Iako nam vrijeme nije bilo naklonjeno, morali smo isprobati čari našeg Jadrana. More je bilo doista - osvježavajuće.

U večernjim satima organizirali smo plesno veče i revijalni prikaz frizura, krpica, nakita i šminke. Plesno veče je, uglavnom, bilo sve osim plesno jer nas dosta nije plesalo. Nećete vjerovati, bilo nas je sram. Neki su pjevali, neki su se muvali, ali svi smo ispijali neograničene količine Cole.

Treći dan, poslije doručka, otputovali smo do Crikvenice u razgledanje akvarija. Najviše su nas se dojmile - buuu - pirane.

Poslije šetnje i razgledanja Crikvenice "bacili" smo se na slamboše i sokiće. Šetnju smo iskoristili za kupovanje poklona i suvenira roditeljima i bližnjima (moraš, oni su nam "coltali" za put). Nakon trošenja "teško stečene love" vratili smo se u "Tiffany" na ručak. Slobodno poslijepodne iskoristili smo u brčkanju u plavim, slanim, rashlađenim prostranstvima našeg Jadrana pod cjelovitim (i cjelonočnim) budnim okom naše mame - učiteljice Galović i našeg tate učiteljice Štark. Učiteljice, jeste li vi uopće spavale?

Organizacija večeri - Party 8.a & 8.b

Četvrti dan imali smo slobodno prijedpodne, odnosno pakirali smo stvari i pripremali se za povratak. Poslije ranog ručka uputili smo se do Rijeke u Svetište Majke Božje Trsatske, gdje smo upoznali fratra koji je bio "100% cool".

Poslije obilaska Svetišta, krenuli smo prema našem rodnom zavičaju. U večernjim satima stigli smo u Josipovac gdje su nas dočekali naši najmiliji.

Mirna Pokorić, 8.b

Ah, tko zna? Možda koja od nas postane poznata pjevačka zvijezda?!

Uh, pogled iz moje perspektive je cool!

Prinovi u obitelji svi se raduju. Slatke, male bebe dolaze na svijet na radost svojih mama, tata, baka, djedova... Kako doznajemo, najmlađem "učiteljskom" bebaču upravo je niknuo prvi zubić! Prvim koraćicama u "istraživačke pohode" kreće mlada bebačica naše učiteljice matematike. A četvrto unučje "dobila" je naša učiteljica kemičarka, superbaka.

U bračnu luku uplovila je zgodna, plavooka Marija iz računovodstva. Zacjelo je izabranik njena srca pjevao onu znanu "Trebam te, Marija, moja Marija...". Veseli i sretni bili, sto godina poživili.

U prvi razred krenule su Iva i Marina, kćerke naših učiteljica. Još je nekoliko đaka čije mame rade ovdje. Blago njima (ha, ha, ha...)! Mama, zašto ti ne radiš u školi?!

Na parkiralištu ispred škole zamijetismo neke nepoznate nam "strojeve". Novim limenim ljubimcima različitih boja i marki, ljepšim i udobnijim, sada neki naši učitelji brže i sigurnije dolaze na posao. Žalimo za jednom Galaksijom (ne znamo što joj se dogodilo) kojom nas je njena vlasnica, gđa. ravnateljica, kad god bi bila "frka", prevozila na snotre, natjecanja, utakmice...

Počesto smo u tajništvu, odlazimo po različite potvrde ili dovodimo stranke kad smo dežurni. Vedro i ljubazno tamo nas dočekuje lice naše školske tajnice. Saznali smo da će u listopadu gospođa tajnica Verica Ljubičić obilježiti 30 godina rada. Čestitamo joj na vjernosti našoj školi te strpljenju i razumijevanju prema učenicima.

Sportaši naše škole su prošle školske godine postizali lijepe rezultate. U školu su donijeli podosta diploma i pehara. I naš učitelj tjelesne i zdravstvene

kulture Kazimir Husić je u studenom 2003. nagrađen Zahvalnicom i zlatnom značkom Hrvatskog kineziološkog saveza za dugotrajan i uspješan rad. Danas naše sportske diplome i učiteljeva zahvalnica krasi predvorje škole, ali i obavezuju na još bolji rad.

Kad će taj četvrtak???

Pred kraj prošle školske godine došlo je do promjene u jelovniku užine. Uveden je kuhani obrok četvrtkom. No to nije utjecalo na promjenu cijene mliječnog obroka, koji i nadalje iznosi 4 kune po danu.

Nakon provedene ankete u devet razrednih odjela, učenici su od ponuđenih osam kuhanih jela odabrali četiri. Velika većina učenika odlučila se za sljedeća jela: špagete s mljevenim mesom, rižoto s mesom, tijesto s krumpirom i grah. Ova jela naizmjenice se pripremaju svakog četvrtka, kada se hodnicima škole šire primamljivi mirisi hrane.

Mljac, mljac...

Martina Ranogajec, 7.b, Dubravka Terzić, 7.b

Naša teta kuharica

Žuta jesen

Toga dana sve je bilo žuto,
Pala su prva dva žuta lista.

Jedna je žuta kapljica pala na mene.

Zapitala sma se: Što je to?
Zašto padaju listovi i kiša!

Vjetar mi je uježno šapnuo:
TO JE JESEN.

Nikolina Radišić, 3.b

Snjegović stiže u grad

Zima je. Konačno stiže dugo iščekivani snijeg.

Uz fijuk vjetra počele su lepršati velike pahulje snijega. Ubrzo se niotkud na gradskom trgu pojavio veliki Snjegović. Od zime, plave oči su mu izledale još tamnije, a crveni nos još rumeniji. Jedino ga je grijao vuneni plavi šal koji se viorio na vjetru. Na trgu su se baš tad dijelili darovi. Dobio je i on jedan veliki dar. Sa trga, Snjegović se uputio u "Drveni grad". Tamo se cijeli dan klizao na toboganu i igrao razne igre s djecom.

Došlo je večer, hladna noć. Svi su ljudi otišli na počinak. Samo je Snjegović usamljeno sjedio na toboganu i smrzavao se. U daljini je ugledao svjetlo, ubrzo je stigao do njega. Ugledaju ga djeca s prozora i pozovu ga u kuću. On sjedne pored radijatora i ubrzo se počeo smanjivati. Htio se pokrenuti, ali se poskliznuo te od njega osta mala lokvica vode i njegov šal i kapa.

Adam Martinek, 3.a

Vukovar

Vukovar is a town in Croatia which lies on the river Danube called "blue princess of the Panonian plain". This river is Vukovar's destiny and it's a part of life of people who live there.

Before the war Vukovar was one of the most beautiful towns in Croatia. There was a castle called "The Eltz Castle" which was the most beautiful castle in Croatia. Then came the war. Our enemies destroyed everything what was good in Vukovar. Many people were killed and many families were destroyed. Three months later Vukovar was a free town but no one could make up all the losts.

Because of that every year on November eighteenth, we remember all the people who died for their town.

Sanja Štefanović, 8.b

OVO SU NAŠI RADOVI

Mia Szabo, 1.b

Moderna bajka

Bakicu je glavobolja "smjestila" u krevet.

Brzo je poslala e-mail poruku svojoj unučici da je bolesna.

Primivši poruku Crvenkapica je požurila u posjet baki koja je živjela nedaleko ZOO vrta. I dok je čuvar bio zaokupljen igranjem igrice na računalo, vuk je slobodno "odšetao" iz ZOO vrta. Ugledavši ga, Crvenkapica je mobitelom nazvala veterinara koji je brzo stigao i injekcijom uspavao vuka.

Baku je zatekla u gledanju omiljene španjolske "sapunice". Podgrijala joj je ručak u mikrovalnoj pećnici, potom su sjele za računalo, tražeći na internet stranicama podatke za sutrašnji referat iz kemije.

U unučicinom društvu bakica je zaboravila na glavobolju.

Vjenceslav Martinek, 7.b

Protrčati ispod duge

Volim dane kada poslije lijepog i sunčanog vremena iznenada padne kiša.

Znam, na nebu će se pojaviti duga.

Slušao sam svakakve priče starih ljudi o protrčavanju ispod duge. One kažu da će ti sve želje biti ispunjene ako uspiješ protrčati ispod duge. Čak i o tome ako si dječak pa protrčiš ispod duge, postat ćeš djevojčica. Ja nemam tu želju jer sam zadovoljan što sam dječak. Jedino želim svaki puta dugu promatrati i opet iznova ostati zadivljen čudesnom ljepotom njezinih boja.

A može li se uopće protrčati ispod duge?

Dino Florek, 5.a

Prijateljstvo treba znati steći, zadržati i cijенити

Fotka za sjećanje...

U mojoj se kući u posljednje vrijeme stalno vrti album s pjesmama Miroslava Škore. Nisam mogla ni zamisliti da ću biti u prilici razgovarati s njim. 16. siječnja organiziran je njegov besplatni koncert u dvorani Zrinjevac. Bila sam jako sretna kada mi je mama rekla da ćemo i mi ići. Ali dogodilo se nešto neočekivano. Moja nastavnica, voditeljica novinarske skupine Mirjana Kraljić javila mi je da je za naš školski list uspjela "sreditи" intervju sa gospodinom Škorom. I ja ću biti ta koja će ga obaviti. Telefonska slušalica mi je ispala iz ruku i počela sam vrištati od uzbuđenja. Bila sam presretna. Nisam mogla vjerovati!

Zrinjevac je bio prepun i svi smo željno iščekivali početak. Nakon dva sata dugog koncerta slijedio je naš intervju. Popularni pjevač bio je u žurbi zbog ostalih obveza, ali je rado porazgovarao sa mnom.

Kakav je osjećaj biti najpopularnija osoba hrvatske estrade?

- Ne znam, nisam to. Ma zasigurno nisam, hajdemo na sljedeće pitanje!

Kakvi su bili Vaši pjevački početci?

- Kakvi su bili? Pa ja sam... Penjao sam se na hoklicu u ljetnoj kuhinji u Višnjevcu i tako sam počeo, malo uz korito sa skuhanim "paradajzom".

Gospodine Škoro, kakav ste bili đak?

- Odličan, u osnovnoj školi, odličan.

Da niste pjevač, što biste bili?

- Pa ja sam građevinski inženjer. Vjerojatno bih to radio.

Vrištala sam od uzbuđenja, telefonska slušalica mi je ispala iz ruku... Nisam mogla vjerovati. Razgovarat ću sa Miroslavom Škorom!

Vidjeli smo da se dobro slažete sa Rafom. Jeste li ipak u duši barem malčice roker?

- Pa jesam, tako sam ja i počeo ovu cijelu priču.

Što radite kad ne pjevate?

- Kad ne pjevam, onda najčešće skladam.

Što je za Vas prijateljstvo?

- Prijateljstvo je zasigurno jedna od velikih vrijednosti koju čovjek treba znati steći, zadržati i cijенити.

Žalite li zbog nečег što jeste, odnosno niste učinili u životu?

- Pa jedan stari, pametni, pokojni, veliki čovjek koji se zvao Winston Churchill je rekao da nitko nije dovoljno bogat da kupi vlastitu prošlost. Naravno da ima stvari zbog kojih žalim i koje bih napravio drugačije.

Što je za Vas ljubav?

- Ljubav je sve. Od malena sam učen da je ljubav apsolutno sve, pokretač svega. Kao vjernik, vjerujem u to.

Koje vrline cijените kod ljudi?

- Vi ste ih do sada već ovako nabrojali. To su prijateljstvo uz koje vjerojatno ide odanost i poštenje. I ljubav, uz koju ide još jako puno toga, a to je razumijevanje, strpljivost i spremnost da se podnosi ponekad i nešto što ne ide čovjeku baš pod kapu, ali zbog ljubavi čovjek treba svašta otprijeti.

Godi li Vam slava ili od nje nekada boli glava?

- Ja ne doživljavam slavu kao nešto što je u našim mogućnostima i razmjerima uopće moguće u onom pravom smislu te riječi, da te netko stvarno tlači 24 sata dnevno. Još uvijek normalno hodam ulicom i nemam nikakvih problema. Prema tome, meni je sasvim dobro tu gdje jesam.

Vaš životni moto...

- Životni moto... To su me par puta pitali. Nemam ga. Ovisi o situaciji. Kad zaspem, onda je to: "Tko rano rani, dvije sreće grabi." Bože moj, gdje si, da mi je bila ova pamet. Ali mislim da je jedna od najvažnijih stvari kojoj su me naučili moji stari da je uvijek jutro pametnije od večeri, da ne treba ni u što srljati, i da uvijek treba malo stati, razmisliti pa onda vidjeti kako ćemo dalje.

I za kraj, Vaša poruka učenicima i čitateljima našeg školskog lista "Karašica"...

- Poruka bi u svakom slučaju bila da ovo sve skupa o čemu smo mi govorili dobro pročitaju, i da sve što čitaju i sve što im drugi govore dobro odvagaju, pročitaju između redova, razmisle, ali uvijek sami odluče što će napraviti sa svojim životom.

Ana Hlatki, 5.a

Snimila: odgovorna urednica

Cure su vrištale i padale u nesvijest

Svatko je imao svog miljenika i bio bi jako tužan kad bi baš njegov favorit ispao.

Česte su bile i svade u školi oko toga čiji je favorit bolji

Kedžo

Rafo

Sredinom prošle godine na Novoj TV počele su se vrtjeti najave za natjecanje u kojem se traže nove pjevačke zvijezde. Nitko nije mogao niti zamisliti kako će to izgledati. Svi smo bili pomalo sumnjičavi. No gadno smo se prevarili! Kada je krenula potraga po gradovima, svi smo ostali PAF! Kandidati su bili svakakvi: smiješni, ozbiljni, zabavni, stari, mladi... Subotom navečer gledali smo njihove nastupe, njihovo veselje zbog prolaska u daljnje natjecanje, tugu zbog neprolaska... Nakon šestomjesečne potrage u 13 hrvatskih gradova ostali su samo najbolji. Show je postao jako popularan među svim generacijama. Pratili su ga i mladi i stari! Svatko je imao svog miljenika i bio bi jako tužan kad bi

o ulaznicama koje su jednostavno "planule". No mi, vjerne obožavateljice, nabavile smo ih čim su puštene u prodaju.

Dan je koncerta! Uzbudjenje na vrhuncu! Dugo i pomno spremanje za naš "dan iz snova"... Stigle smo pred Zrinjevac dva sata ranije! Sve za naše omiljene zvijezde! Ni hladnoća toga

Nera

Amel (pobjednik u inačici ovog natjecanja u BiH) izašli su na pozornicu i počeli pjevati pjesmu "Give peace a chance"... Opća euforija... Ludilo, pravo ludilo!!! Vrištanje cura, suze, padanje u nesvijest... Zvučali su fenomenalno! Nakon zajedničke pjesme svatko je pjevao zasebno. Obožavateljice su negodovala zbog "upucavanja" "postarije" natjecateljice mladim natjecateljima, našim miljenicima. No sve smo to zaboravili kada je Kedžo, nakon što je od Tihane primio crvenu ružu, istoj poslao leteću pusu. I dok je Tihana plakala od sreće, Katarini i Ines Saša je mahnuo. Na pozornicu su padale ruže, plišane igračke, majice i šalovi obožavatelja koji su željeli da "storyjevci" imaju nešto njihovo. Proslavljena Ivana Banfić bila je gošća na koncertu i otpjevala je nekoliko svojih pjesama. Tijekom cijelog koncerta pjevale smo zajedno sa našim ljubimcima. Ali svemu jednom dođe

Obožavateljice su na koncertu negodovala zbog "upucavanja" "postarije" natjecateljice mladim natjecateljima, našim miljenicima. No sve smo to zaboravili kada je Kedžo, nakon što je od Tihane primio crvenu ružu, istoj poslao leteću pusu

Natalie

dana nije nas omela jer prilika da vidimo neke o kojima smo maštali mjesecima, a možda da ih i dodirnemo ne propušta se nikako! Ulazak u dvoranu, guranje u prve redove... i ono najgore čekanje! Napokon su Anja i Dorijan izašli na pozornicu i najavili SPEKTAKL! A onda... Tin, Ivana, Stipe, Emina, Mario, Natalie, Kedžo, Nera, Saša, Valentina, Mladen i pobjednici Rafo i

Tin

baš njegov favorit ispao. Česte su bile i svade u školi oko toga čiji je favorit bolji. Tihana je zaradila i ožiljak ispod oka. A da ne spominjemo sukobe s prijateljima koji su vrijeđali njenog najdražeg Kedžu. Mirna se čak i potukla s nekim curama. Na kraju je pobijedio Rafael Dropulić, rocker koji je osvojio srca mnogih obožavateljica (ali ne i naša!). Po završetku showa kandidati su krenuli na tumeju po Hrvatskoj. Jedva smo dočekali da i naš Osijek dođe na red. I došao je! Koncert je zakazan za 22. 12. 2003. u dvorani Zrinjevac. Vrlo rano započele su psihičke i fizičke pripreme za taj događaj. Morale smo ojačati kako bismo se mogle probiti u prve redove. A da vam ne pričamo

Saša

kraj, pa je tako i ovaj koncert završio. Pokušale smo dobiti autograme, no zbog prevelike gužve to nam nije uspjelo. Ipak, Ines i Katarina su dobile Dorijanov potpis na ruku, koju nisu prale dok se sam nije izbrisao. Na kraju smo svi bili zadovoljni ludim provodom.

Tihana Rudež, 8.a
Katarina Makar, 8.a
Ines Kiseljak, 8.a

U SPOMEN

28. kolovoza 2003. napustila nas je

RUŽICA STANKOVIĆ

učiteljica matematike i fizike u OŠ Josipovac od 1. veljače 1981.

Ima ljudi koji o ljubavi ne govore... Oni žive ljubav.

Žive ljubav prema svome bližnjemu čineći svaki dan pregršt malih stvari s velikom, nesebičnom i strpljivom ljubavlju.

Bila si učiteljica. Učiteljica, ne po struci, nego po poslanju.

Učiteljica koja časno i čestito obavlja svoj posao učeći djecu ne samo znanjima i spoznajama, nego još nečemu mnogo važnijem: učila si ih svojim primjerom kako postati vrijedan član zajednice, kako trudom i upomošću ostvariti svoje ciljeve, a nadasve, kako iskrenošću postati i biti pošten i častan čovjek.

Bila si učiteljica ne samo djeci, nego i nama, svojim kolegama i prijateljima: učila si nas kako da budemo odgovorni i savjesni djelatnici, kako da volimo svoj posao i svakodnevno ga obavljamo strpljivo i s ljubavlju.

Učila si nas svojim primjerom kakvi roditelji trebamo biti neprekidno darovati ljubav uvijek iznova. Jer ljubav ljubavlju rađa.

Učila si nas kako da budemo iskreni i odani prijatelji, darujući i primajući prijateljstvo kao najplemenitiji čin, kao potvrdu svakoga čovjeka samoga pred sobom.

Zahvalni smo što smo jedan dio naših životnih putova kročili zajedno.

Hvala, Ružo, što si nas naučila koliko velik može biti maleni čovjek!

Neka ti je laka zemlja, Ružo,
Počivaj u miru Božjem!

U SJEĆANJE

na dragog nam

GEZU GUDLINA

ŽIVJETI SVAKI DAN

"Postoji sjećanje koje je povezano s glavom. Netko lakše pamti, drugi brže zaboravlja. A postoji i sjećanje koje ima mnogo dublje korijenje. Korijenje tog sjećanja nalazi se u srcu..." lijepo kaže Phil Bosmans. Čitajući te retke otkrivamo da svaka nova riječ ima veze s Gezom, Gezom onakvim kakvim ga poznaju svi djelatnici OŠ Josipovac.

Rodio se za radost. Baš onu koju je nesebično dijelio, sa obitelji i sa prijateljima. Rodio se za darivanje, bilo duhovno, bilo materijalno. I nije jadicovao. Uzimao je od života ono najljepše i živio svaki dan.

Dragi naš Geza, ostao si u našoj školi! Hvala za sve donacije kojima si pomagao školu, hvala na savjetima mladim izviđačima kojima si ustupao prostore Texasa za nezaboravne maskenbale i osmašima za naturalne tulume, caterinzima i prefinim fiševima.

Zahvalan čovjek pokazuje da njegovo srce ima dobro pamćenje!

Rado te se sjećaju djelatnici i učenici Osnovne škole Josipovac.

Prije nam je bilo bolje, zbog mladosti i poletnosti

Imamo troje djece, sedmero unučadi i osmero praunučadi. Neki nas često posjećuju, a neki baš i ne. Radovalo bi nas da nam dođu. Stari smo i sami i veseli nas kad nas naši obiđu.

Baka i djed GUSIĆ

Iako se kaže da na mladima svijet ostaje, ne smijemo zaboraviti ni na naše stare. Kao pravi novinari, istraživački nastrojeni, odlučili smo pronaći najstarijeg mještana ili mještanku. Kada smo čuli da su Luca i Stipan Gusić među najstarijim mještanima u Josipovcu, bili smo sretni što smo na dobrom putu. Odlučili smo ih posjetiti u njihovu domu i postaviti nekoliko pitanja. Nas novinarke, u pratnji njihova unuka Darka, baka i djed lijepo su primili. Baka je bila otnija za razgovor i udovoljila našoj znatiželji.

Gdje i kada ste rođeni?

* Rođena sam u Grabu, 1910. godine. Ove godine sam navršila pun 93.

Kada ste se udali?

* Za svoga Stipana, s kojim živim i danas, udala sam se davne 1940. godine.

Koliko godina živite u Josipovcu?

* Godinu dana poslije vjenčanja doselili smo se u Josipovac i ovdje ostali. Tu smo, sinko, već 62 godine.

Kako Vam je živjeti ovdje?

* A kako? Starost je teška.

Kako se ljudi ponašaju prema Vama?

* Svi su dobri prema meni. Nikome ne činim zlo, a ni drugi ga ne čine meni.

Čime ste se bavili u životu?

* Ja sam se bavila kućanskim poslovima, a moj muž je radio u osječkom ljevaonici. Dugo godina imali smo krave i prodavala sam kravlje mlijeko.

Je li Vam bilo teško?

* Bilo je i dana kad nam je bilo teško. Takvih je dana bilo podosta.

Je li Vam sada bolje, kada ste stariji?

* Ne znam baš. Mogu vam reći da je prije ipak bilo bolje, bila sam mlađa i poletnija. A mogla sam i puno više raditi.

Imate li problema sa zdravljem?

* Hvala Bogu, većih zdravstvenih problema nemamo. Malo se teže krećemo i slabije čujemo.

Koliko imate djece?

* Imamo troje djece, sinove Martina i Ivana i kćer Ivku.

A unučadi i praunučadi?

* Puno ih je, puno. Sedmero je unučadi i mislim, dijete moje, osmero praunučadi. Ako se ne varam?!

Posjećuju li Vas?

* Neki nas često posjećuju, a neki baš i ne. Znaš, radovalo bi nas da nam dođu. Stari smo i sami i veseli nas kad nas naši obiđu.

Recite nam, bako, iz vlastitog iskustva, kako je to biti star?

* Rekla sam vam već na početku starost je teška. Ne znam, djeco je li svim starima tako, ali meni i mom djedu je teško.

Je li bračni par Gusić najstariji u našem mjestu, novinarska ekipa nije 100% sigurna. Mi smo tragajući za tom informacijom došli do njih. Do zaključnja ovog lista ne dobismo nove informacije koje bi to demantirale. Baki i djedu Gusić cijela novinarska ekipa želi dobro zdravlje i doživljenje stote!

Mihaela Teni, 7.a

Ivona Grepo, 7.a

Uzgajivač ukrasne peradi

Prolazeći pored kuće koja se nalazi u Sunčanoj ulici broj 1a, ne možete a da barem na trenutak ne zavirite u to predivno dvorište. Prepuno zelenila, cvijeća, uređeni kamenjar te mnoštvo različitih životinja...

Oduševljeni tom ljepotom odlučili smo saznati neke pojedinosti od vlasnika, gospodina Siniše Kovačevića. Kako nam je sam rekao, on je uzgajivač ukrasne peradi. Uzgojem životinja bavi se odmalena. Još kao dječak počeo se sa prijateljima mijenjati za golubove. Ljubav prema životinjama utjecala je na odluku da se počne baviti uzgojem. Sveukupno posjeduje oko 500 životinja. Ima oko 20 vrsta pataka, guske, golubove, grlice, paunove, kokoši, papagaja, dva janjeta i konja. U velikom dvorištu nalaze se dva

bazena za labudove i patkice, drvo bambusa, štala za konja, janjad i ovce te velika kletka za golubove. Životinje većinom kupuje u Njemačkoj te na raznim izložbama. Svi ih u obitelji vole, no on se ipak najviše brine za njih. Hrani ih tri puta dnevno. Na hranu potroši dosta novca, oko 1000 kuna mjesečno. Sve životinje su mu podjednako drage, ali najatraktivnije su male patkice, crni labud i paunovi. Životinje gospodinu Siniši nisu nikakvo opterećenje. Sa njima mu nikada nije dosadno.

Katarina Makar, 8.a

VAŽNO JE BITI UPORAN I VEDAR

Našeg nadarenog daka i vrsnog glazbenika pitali smo ima li kakvu poruku za mlade generacije, a on je kao iz topa, poručio: "Ne drogirajte se, ne pušite, ne cugajte, učite i veselite se!"

U društvu najboljeg prijatelja

Kada čujete vesele zvuke braća, odmah će se pred vama stvoriti slika našeg bivšeg učenika, veseljaka, dobrog prijatelja, a povrh svega dobrog učenika. Pretpostavljam da pogodate...naravno ... IGOR LOINJAK, učenik generacije 2002./2003. godine.

Igor se od svoje generacije ne razlikuje previše. Rastom i stasom je kao i ostali. No ističe se svojim aktivnostima i nadarenošću za glazbu. Pet godina svira brač u tamburaškom sastavu "Batorek". Igor je sada srednjoškolac, učenik 1. razreda Matematičke gimnazije i vrlo dobar je dak. Na pitanje bi li se vratio u osnovnu školu, odgovara da ne bi, ali mu nedostaju prijatelji iz bivšeg razreda. Najdraži predmet mu je biologija. Za uspjeh u aktivnom sviranju zahvalan je svojim roditeljima koji su u njega usadili ljubav prema glazbi. Slobodno vrijeme najčešće provodi sa najboljim prijateljima, Kristijanom i Mihaelom.

S Igorom bismo mogli o mnogim stvarima pričati i pitati ga, ali Igor ko' Igor, veseljak, sve navodi na šalu, pa smo se mi tijekom razgovora s njim više smijali nego li razgovarali. Mislim da bi s njim bilo bolje pričati viceve, pjevati i veseliti se, jer bi se tada najbolje razumjeli. Ali Igor nije neozbiljan, on je samo pravi "zafkant".

Pitali smo ga ima li kakvu poruku za mlade generacije, a on je kao iz topa, poručio: "Ne drogirajte se, ne pušite, ne cugajte, učite i veselite se!"

Mi smo Igoru poželjeli mnogo sreće, veselja i uspjeha u sviranju. Jer znate onu staru: "Tko pjeva (i svira), zlo ne misli!"

Što o Igoru kaže njegova bivša razrednica, Jadranka Husić?

"Igor je sve razrede završio odličnim uspjehom. U svom razrednom odjelu isticao se sposobnostima i

znanjem, a posebice visokim stupnjem kulturnih navika. Uvijek je bio ozbiljan, savjestan i pouzdan, a nadasve samozatan i realan u prosuđivanju. Na sve pohvale učitelja skromno bi odgovarao da on nije ništa posebno, naglašavajući jedino upornost kao izraženu osobinu koju je naslijedio od svoga oca. U školi ćemo pamti Igorovo osvajanje 1. mjesta na županijskom natjecanju iz povijesti, a kao član tamburaške škole "Batorek" on je svojim braćem popratio sva kulturna događanja u školi. Stoga, u razrednom odjelu nitko nije dvojio koga predložiti za učenika generacije 2002./2003. Igor ih je sve zadužio svojom osobnošću, a nas učitelje razdragao jer smo sudjelovali u obrazovanju jednog po mnogočemu izuzetnog učenika, a opet običnog i jednostavnog dečka."

Mirna Pokorić, 8. b
Fotkala: Katarina Morel, 7. b

I NAŠA UČENICA LUCIJA DUJMOVIĆ NASTUPILA JE NA STORY SUPER NOVA JUNIORS, A SAN JOJ JE POSTATI POZNATA PJEVAČICA

Pjevanjem tjeram tugu od sebe!

Naša škola može se pohvaliti izvrsnim pjevačkim nadama. Jedna od njih je i Lucija Dujmović, učenica 6.b razreda. Lucija je ovog ljeta sudjelovala na Super Nova Juniors natjecanju, koje je organizirala Nova TV.

Od malena se bavi pjevanjem. Krenuvši u 1. razred upisala se u školski zbor i njegova je članica i sada. Također pjeva u crkvenom zboru župe sv. Luke. Pjevanje je čini sretnom, jer na taj način tjera tugu od sebe. No čini se da Lucija pjevanjem ne tjera samo tugu od sebe, već oduševljava sve oko sebe. U to smo se uvjerali na festivalu "Djeca pjevaju hitove", koji je održan prošle godine u našoj školi. Iako na njemu nije pobijedila, Lucija nije bila obeshrabrena. Nastavila je i dalje tražiti svoje mjesto među zvijezdama. Priliku je dobila ovog ljeta kada je organizirano Super Nova Juniors natjecanje. Budući da je ljetovala u Makarskoj, a audicija se održavala baš u

Lucija i Dorijan

Lucija nam je povjerila da joj se svašta motalo po glavi kada je čula ostale kandidate kako dobro pjevaju, ali to ju nije obeshrabrilo.

tom gradu, prijavila se i nije požalila.

Jako joj se sviđelo na natjecanju na kojem je bilo oko 200 natjecatelja. Nije imala tremu jer je već puno puta nastupala u javnosti, a tv kamere se gotovo nisu ni vidjele. Upoznala je mnogo novih prijatelja. Također je upoznala i slikala se sa Story zvijezdama, Dorijanom i Anjom, čija je bila jedna od favoritkinja.

Za Lucijin izgled pobrinula se ona sama, odabравši ležeran stil koji pristaje gotovo svakoj curi. Odjenula je traperice i majicu i obula japanke. Pletenice joj je isplela sestra Katarina, koja ju je zajedno s tetom pratila na natjecanje. Lucija nam je

povjerila da joj se svašta motalo po glavi kada je čula ostale kandidate kako dobro pjevaju, ali to ju nije obeshrabrilo. Nije razočarana što nije prošla dalje jer je to od mnoštva odličnih malih pjevača uspjelo samo njima dvoma. No, svi su uživali i bili veseli. Lucija je zadovoljna i pokušavat će i dalje jer joj je san postati jednoga dana poznata pjevačica, kao što su njeni uzori Vesna Pisarović i Danijela Martinović. Sljedeća prilika joj je festival Djeca pjevaju hitove, koji će se ove godine održati povodom Dana škole. Kako će proći, vidjet ćemo. Lucija nikada ne gubi nadu. Drži se izreke da nada zadnja umire!

Matea Škorić, 7. b
Martina Slivonja, 7. b

• VIJESTI •

Ponoviti uspjeh

Od prošle školske godine kao nova sportska natjecateljska disciplina uveden je ženski nogomet. Ponosno ispisujemo imena prvih josipovačkih nogometašica: Ana Roguljić, Brajana Đurić, Andrea Marić, Marina Bošnjak, Sanja Lončarić, Ivona Kranjec, Tihana Rudež, Karmela Koprivnjak i Melita Vekić. One su ostvarile i velik uspjeh - 1. mjesto na završnom natjecanju u ženskom nogometu.

Očekujemo da će i ove školske godine ponoviti prošlogodišnji uspjeh.

Korak do finala

Početkom ove školske godine počela su natjecanja u rukometu (djevojčice) i nogometu (dječaci).

Najveći sportski neprijatelji bolesti i ozljede su iz ekipa izdvojili Marinu Bošnjak (rukomet) i Tomislava Šoršu (nogomet).

Oboje su najbolji igrači u svojim ekipama te je bez njih bilo vrlo teško dolaziti do pobjede. Sve bi bilo drukčije da su oni mogli igrati!

Samo korak nas je dijelio do ulaska u finalna natjecanja.

Njegovo vrijeme dolazi

Vrijedno je istaknuti da se u našoj školi nalazi jedan talentirani nogometaš Tomislav Šorša, učenik 8.a razreda.

Prema riječima učitelja TZK Tomislav je izraziti nogometni talent kojem je u budućnosti predviđena nogometna karijera. Od NK Grafičara pa do NK Osijeka gdje igra na mjestu napadača svojim dobrim igrama Tomislav se nametnuo stručnom stožeru mlađih selekcija nogometaša.

Prošavši sve pionirske selekcije 2003. uvršten je u pionirsku nogometnu reprezentaciju Hrvatske. Doista, velika čast i obveza!

Priredili:
Ozana VARVODIĆ,
Iva GRGURIĆ,
Antonio SIKIRICA,
Kristina MORŽAN,
Bernardo STEVANOVIĆ,
Katarina MAKAR,
Tihana RUDEŽ

Postignuti odlični rezultati

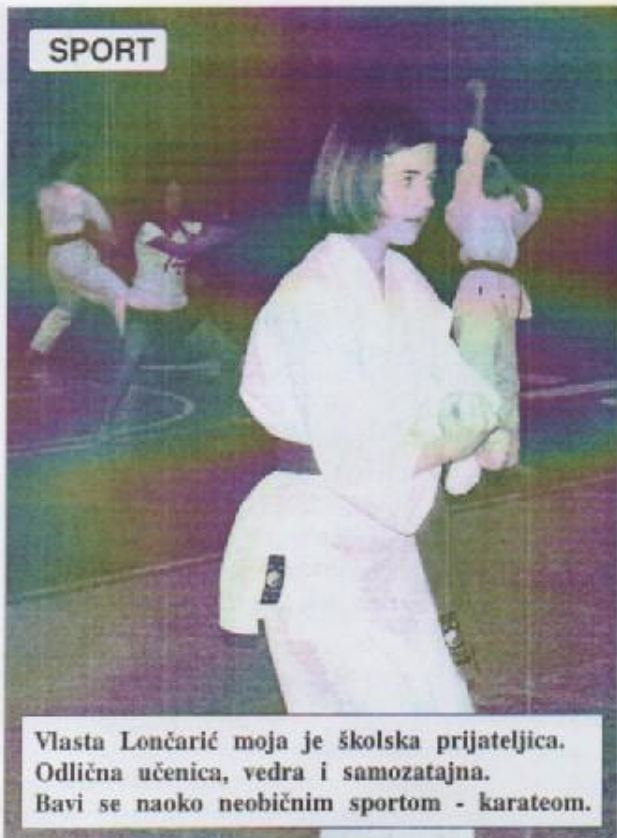
U srijedu, 29. listopada 2003. održano je natjecanje u krosu. Grad Osijek je organizirao kros za učenike nižih i viših razreda osnovnih škola, te za učenike srednjih škola. Učenici 4.a i 4.b razreda sudjelovali su u krosu učenika 3. i 4. razreda osnovnih škola na području grada Osijeka i prigradskih naselja. Djevojčice su trčale na 600 metara, dok su dječaci trčali na 700 metara.

Za OŠ Josipovac svoju brzinu i spretnost su pokazali učenici 4.a razreda: *Iva Grgurić, Ozana Varvodić, Valentina Pavić, Kristina Moržan, Antonio Sikirica, Bernardo Stevanović i Josip Stmečki*. Učenike 4.b razreda predstavljali su učenici: *Glorija Hmelina, Bruno Rupčić, Matko Teni, Mihael Klasiček i Robert Zeljko*. Najbolji uspjeh su postigli *Bruno Rupčić (5. mjesto) i Glorija Hmelina (8. mjesto)*.

U ekipnom poretku, dječaci su osvojili 1. mjesto, a djevojčice 3. mjesto.

Bilo nam je zadovoljstvo predstavljati našu školu!

Vlasta Lončarić moja je školska prijateljica. Odlična učenica, vedra i samozatajna. Bavi se naoko neobičnim sportom - karateom.

Još puno truda i rada do crnog pojasa...

U kojem klubu treniraš?

Treniram u Karate klubu "Osijek".

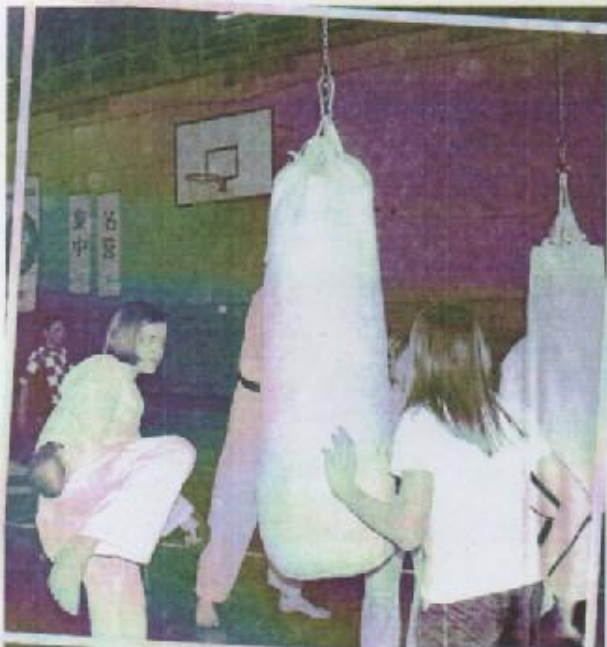
Kada si počela trenirati karate?

Počela sam prije 3 i pol godine.

Glavni trener mi je Dražen Gorjanski, a pomoćni Zoran Durkić.

Zašto si se odlučila baš za ovaj sport?

Odlučila sam se za ovaj sport jer život na našim ulicama nije siguran i mislim da bi svatko, a pogotovo cure, trebao završiti neki tečaj samoobrane. Karate mi pomaže u učenju tj. u koncentraciji te u jačanju samopouzdanja.

Znači, ne misliš da je ovaj sport samo za dečke?

Definitivno ne! Karate je sport i za cure i za dečke. Nema razlike!

Reci nam nešto zanimljivo o karateu...

Karate je sport koji potječe iz Japana. Prvobitno su ga koristili samuraji u borbi protiv neprijatelja, a kasnije se proširio po cijelom svijetu. Zahtjevan je u toliko što podrazumijeva disciplinu, red i rad.

Koliko često imaš treninge?

Treninge imam svaki dan. Ponedjeljkom, utorkom i četvrtkom treninzi se održavaju u OŠ Franje Krežme, a srijedom i petkom u OŠ Mladost.

Budući da treninge imaš svaki dan, kako uspijevaš uskladiti školske obveze i obveze u klubu?

Zasad uspijevam. Iskreno, ponekad i nije baš lako, ali kad se hoće, nađe se vremena za sve. Štos je u dobroj organizaciji, tako da su petice i dalje najčešće ocjene u imeniku. Također nađem vremena i za druženje s prijateljima.

Što tvoja obitelj misli o tvojoj zainteresiranosti za ovaj sport?

Moja me obitelj podržava u mome izboru. Smatraju da je dobro što se nakon napornog dana "ispušem" na vreći.

Kakva je oprema potrebna za treniranje?

Potreban je kimono. To je tunika bijele boje koja se veže sa strane. Također su potrebne rukavice za borbu, gumica za usta i, naravno, pojas.

Koji pojasevi sve postoje i koji ti imaš?

Postoje ovi pojasevi: bijeli, žuti, narančasti, crveni, zeleni, plavi, ljubičasti, smeđi, smeđe-crni te crni. Poslije crnog nema više pojaseva pa suci na natjecanjima dodjeljuju dane (znate, kad netko kaže da ima crni pojas drugi dan...). Ja trenutno imam zeleni pojas (za koji sam polagala ovih dana) i ostaje mi još puno truda i rada do crnog pojasa.

Znamo da u karateu ima puno poteza. Koji je tebi najdraži?

Istina, mnogo ih je, a meni je najdraži Yoko Geri Kekome.

Koji je tvoj cilj treniranja?

Cilj treniranja mi je je da se nečim zabavim, steknem nove prijatelje i osvojim mnoštvo pehara.

Ana Zubčić, 7.b

FRACUSKI KRUH NA OKO

NJAMA
MARGARINA

PRIPREMITE:

1. ODREŽI KRAJEVE S TRI
FRANCUSKA KRUHA I
IZDUBI IM SREDINU
POMOĆU ŽLICE.

2. ISJECKAJ 500g SALAME,
200g SIRA, 200g KRSTAVACA I
3 TVRDO KUHANA JAJA
NA SITNE KOCKICE
TE IZMJEŠAJ SA 100g MAJONEZE,
IZDUBLJENOM SREDINOM KRUHA
I 250g IZRAĐENOG MARGARINA.

3.

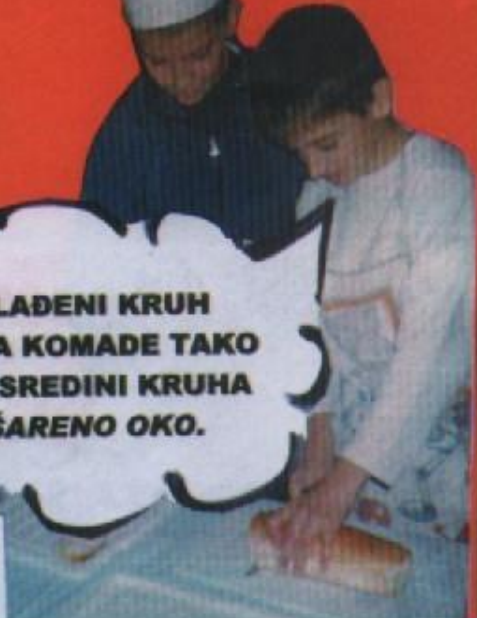
**NAPUNI KRUH NADJEVOM
POMOĆU ŽLICE.**

4. UMOTAJ PUNJENI KRUH
U ALUMINIJSKU FOLIJU
I OSTAVI U HLADNJAKU
2 SATA.

5. RASHLAĐENI KRUH
ISJECI NA KOMADE TAKO
DA SE U SREDINI KRUHA
VIDI ŠARENO OKO.

PRIPREMILI
UČENICI 4.b

FOTOGRAFIRALA
Učiteljica S. GLAVAŠ

TIN JE ČESTO ZADIRKIVAO LANU

Čupava, hej čupava!

Kako me živcira! Strašno

Gepp!

Što me već jednom ne ostaviš na miru?

JEDNOG UTORKA

Što radiš, slatkice?

Zar ne vidiš da štrebam povijest?!

Rado ću ti pomoći

Frka mi je.

U glavi mi je prava zbrka. Ne ide, pa ne ide!

Ljubav pod povećalom

Hajde! Što npr. znaš o Napoleonu?

On... je bio...

SUTRADAN, NA TESTU

Čovječe, sve znam!

Ne mogu vjerovati

POSLIJE NASTAVE

... Kako je bilo?

Super! Puno ti hvala.

Primjećujem neki čudan sjaj u tvrim okicama!

Znaš Iva, onaj Tin je pravi!

NA RODOŠU

Ovo je za tebe, Lana.

Sad tek vidim što su značila ona zadirkivanja

Osmislila i fotkale: Martina SLIVONJA i Martina RANOGAJEC (7.b)